

Odluka:

PŽ 7881/2016-2

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 7881/2016-2

Datum odluke: 18.01.2017

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivice Omazića, predsjednika vijeća, Vesne Buljan, suca izvjestitelja i Tatjane Kujundžić Novak, članice vijeća, u stečajnom postupku nad imovinom dužnika pojedinca B. G., OIB B1, vlasnika ugostiteljskog obrta P. iz A1, kojeg zastupa punomoćnik Đ. P., odvjetnik u A2, odlučujući o žalbi dužnika pojedinca protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-47/15-59 od 28. listopada 2016., nakon vijećanja u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 18. siječnja 2017.

riješio je

Odbija se žalba dužnika pojedinca kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-47/15-59 od 28. listopada 2017.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem označenim u izreci ovog rješenja prvostupanjski je sud odbacio kao nedopušten zahtjev dužnika pojedinca B. G., vlasnika ugostiteljskog obrta „P.“ iz A1, od 30. rujna 2016., a koji je dopunjen podneskom od 25. (pravilno, 10.) listopada 2016. za razrješenjem stečajne upraviteljice A. J. Z. iz A3. Tako je prvostupanjski sud riješio primjenom odredbe članka 91. stavak 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15) jer zahtjev za razrješenje stečajnog upravitelja mogu podnijeti samo odbor vjerovnika ili skupština vjerovnika, ako stečajni upravitelj istekom godine i pol od održavanja izvještajnog ročišta nije unovčio imovinu koja ulazi u stečajnu masu tako da se može pristupiti završnoj diobi, odnosno odbor vjerovnika ili skupština vjerovnika ako stečajni upravitelj svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga, osobito ako ne postupa po nalogu suda. Prema tome, budući da zahtjev za razrješenje nije podnio odbor vjerovnika niti skupština vjerovnika, već dužnik pojedinac, prvostupanjski sud je taj zahtjev odbacio kao nedopušten.

Protiv tog rješenja žalbu je izjavio dužnik pojedinac pobijajući ga zbog bitne povrede „formalnog“ prava, pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Obrazlažući žalbene razloge žalitelj u bitnom navodi tijek stečajnog postupka te ističe da stečajni vjerovnik G.R. ima interes suprotan interesu dužnika pojedinca te da stečajnom vjerovniku nije u interesu ukazivati na rad stečajne upraviteljice koja postupak vodi nezakonito na štetu dužnika na način da, protivno vjerodostojnoj dokumentaciji, priznaje tražbine koje ne postoje ili samo djelomično postoje u korist pojedinih vjerovnika, a G.R. ima koristi od takvog postupanja. Zbog navedenog, dužnik

ovim putem traži zaštitu svojih prava sukladno članku 91. stavak 2. Stečajnog zakona te upućuje sud da po službenoj dužnosti razriješi stečajnu upraviteljicu. U nastavku žalbe žalitelj ukazuje da od strane stečajne upraviteljice priznata tražbina G.R. iznosi 843.000,00 kn, iako je dopisom Odjela gradske uprave za gospodarenje imovinom G.R. od 5. lipnja 2015. utvrđena tražbina u iznosu od 443.203,50 kn, a prema izračunu dužnika pojedinca ta tražbina iznosi 446.901,44 kn. Nadalje, žalitelj ukazuje da stečajna upraviteljica prodaje inventar u vlasništvu dužnika za iznos od 40.000,00 kn iako je dužnik imao ponudu za navedene pokretne za 400.000,00 kn. Žalitelj predlaže drugostupanjskom sudu da ukine pobijano rješenje i vrati predmet na ponovni postupak ili ga preinači na način da po službenoj dužnosti razriješi stečajnu upraviteljicu.

Žalba dužnika pojedinca nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavak 1. i 2., te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/03, 57/11 i 25/13) u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

Prethodno, ovaj sud napominje da premda je stečajni postupak pokrenut sukladno ranije važećem Stečajnom zakonu („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10 i 25/12), prvostupanjski sud je pravilnom primjenom odredbe članka 441. stavak 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15) ocijenio da se u odnosu na razrješenje stečajnog upravitelja primjenjuje odredba članka 91. (sada važećeg) Stečajnog zakona.

Odredbom članka 91. stavak 1. Stečajnog zakona je propisano da će sud na zahtjev odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika razriješiti stečajnoga upravitelja istekom godine i pol dana od dana održavanja izvještajnog ročišta ako nije unovčio imovinu koja ulazi u stečajnu masu tako da se može pristupiti završnoj diobi. Nadalje, prema članku 91. stavak 2. istog Zakona sud može po službenoj dužnosti ili na zahtjev odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika razriješiti stečajnoga upravitelja i prije isteka roka iz stavka 1. tog članka ako svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga, osobito ako ne postupi po nalogu suda.

Prema tome, iz obje navedene zakonske odredbe proizlazi da sud odluku o razrješenju stečajnog upravitelja donosi na zahtjev odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika, odnosno (i) po službenoj dužnosti, ako stečajni upravitelj svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga. Slijedom navedenog, dužnik pojedinac nije ovlaštena osoba koja može stečajnom upravitelju uputiti zahtjev za razrješenjem stečajnog upravitelja, a što pravilno smatra i prvostupanjski sud.

Iz podneska dužnika pojedinca zaprimljenog na prvostupanjski sud 30. rujna 2016. (list 415.-416. spisa) proizlazi da je dužnik pojedinac, uz zahtjev za izuzeće raspravnog suca, podnio zahtjev za razrješenjem stečajne upraviteljice A. J. Z., a taj zahtjev za razrješenjem stečajne upraviteljice je ponovio i u svom podnesku od 10. listopada 2016. (list 420.-421. spisa: prvostupanjski sud je očitom pogreškom u pisanju naveo 25. listopada 2016.). Slijedom navedenog, zahtjev za razrješenjem stečajne upraviteljice A. J. Z. podnesen od strane dužnika pojedinca je nedopušten, pa je stoga prvostupanjski sud taj zahtjev pravilno odbacio.

U odnosu na sve žalbene navode dužnika pojedinca, ovaj sud napominje da su isti neosnovani te da nezadovoljstvo radom stečajne upraviteljice ne utječe na nedopuštenost zahtjeva za njenim razrješenjem od strane stečajnog dužnika. Osim toga, ovaj sud napominje da je prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane odluke pravilno (premda i nepotrebno) naveo razloge zbog kojih smatra da nisu ispunjene pretpostavke za razrješenje stečajne upraviteljice po službenoj dužnosti, a s čime se ovaj sud u potpunosti slaže.

Slijedom navedenog, žalbu dužnika pojedinca je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano prvostupanjsko rješenje, a na temelju odredbe članka 380. točka 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona.

U Zagrebu, 18. siječnja 2017.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
IVICA OMAZIĆ, v.r.